

26)

- 248

JUDr. Boleslav Pospíšil, advokát, č. osv. ČAK 0522, advokátní kancelář,
Malinovského nám. 4, 602 00 Brno, tel: 603519454
e-mail: boleslavpospisil@seznam. cz

MĚSTSKÝ SOUD V BRNĚ
Kolikrát ..... příloh .....
Kočky ..... Kč
Došlo: 19. 11. 2014 *h*
Podle poštovního razítka .....
dne .....
Podatelna Poční 39

Krajskému soudu v Brně
prostřednictvím Městského soudu v Brně
ke sp. zn. /21 C 69/2011

Žalobce : Dobrovolné sdružení garážníků,
se sídlem Jedovnická 2, 628 00 Brno, IČ 485 13 181, pro příjem pošty
P.O.BOX 36, 628 00 Brno, zast. předsedou Josefem Hrachovinou

Právně zast. : JUDr. Boleslavem Pospíšilem, advokátem,
AK, Malinovského nám. 4, Brno

Žalovaná : Česká republika, zast. Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové město,

o určení vlastnického práva k nemovitostem

odvolání žalobce do rozsudku ze dne 29.9.2014

Dvojmo

- 249

Rozsudkem ze dne 29.9.2014 byla zamítnuta naše žaloba na určení, že žalobce je vlastníkem pozemků, uvedených v odst. I. rozsudečného výroku a zapsaných v katastru nemovitostí vedeném katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno-město na listu vlastnictví č. 60000 pro katastrální území Líšeň a bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podáváme v zákonné lhůtě

o d v o l á n í ,

které odůvodňujeme takto:

Odvoláním napadáme rozsudek v celém rozsahu a podáváme je z důvodů, uvedených v ustanovení § 205 odst. 2 písmeno e) a g) o.s.ř., neboť se domníváme, že soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Soud I. stupně odůvodnil své zamítavé rozhodnutí tím, že žaloba není důvodná. Konstatoval, že na původní pozemek p.č. 6186/2 v k.ú. Líšeň po zániku Svazarmu nebyla nikdy sepsána žádná hospodářská smlouva ani protokol o předání vlastnictví majetku základního organizačního článku Svazarmu, v nichž by byl tento pozemek uveden. Z toho pak vyvozuje, že nedošlo ani nemohlo dojít k majetkové likvidaci původního Dobrovolného sdružení garážníků, které je předpokladem jeho zrušení a zániku. Nepovažuje za prokázáno, že původní sdružení zaniklo bez likvidace sloučením s žalobcem. Právo trvalého užívání nemůže být předmětem převodu ani přechodu, a proto nemohlo ani přejít na jiný subjekt, s nímž by se Dobrovolné sdružení garážníků sloučilo.

S těmito závěry soudu I. stupně nesouhlasíme. Především namítáme, že při zániku Svazarmu a přechodu právního nástupnictví na Sdružení technických sportů a činností bylo postupováno podle Pokynů pro postup při předávání hmotného majetku svazu pro spolupráci s armádou organizačním článkům a svazům sdružení technických sportů a činností, schválených Prezidiem dne 7.6.1990 a 21.3.1991 (č.l. 62 spisu). V pokynech se konstatuje, že **„Hmotný majetek, který ke dni 24.3.1990 byl oprávněně v užívání základního organizačního článku, bude předán základnímu organizačnímu článku do vlastnictví. Majetek ve správě základního organizačního článku se stal jejich vlastnictvím rozhodnutím sjezdu.“**

Dále se v pokynech v článku III. odst. 5 uvádí: „*Hospodářská smlouva na předání majetku do vlastnictví se vyhotoví jen na majetek, který byl až do předání ve správě (veden v účetnictví) předávající složky a to samostatná smlouva pro nemovitý a pro movitý majetek. Hospodářská smlouva se tedy nevyhotoví na majetek, který byl v době předání již ve správě přejímající složky.*“

Protokol o předání vlastnictví majetku, jak již vyplývá z jeho názvu evidoval pouze majetek ve vlastnictví, nikoliv pozemky v trvalém užívání. Vyplňovaly jej orgány a pracovníci nově vzniklého Sdružení technických sportů a činností na k tomu určeném formuláři. Tvrzení soudu I. stupně, že protokol o předání vlastnictví nebyl nikdy sepsán neodpovídá obsahu spisu. Autoklub České republiky ve zprávě ze dne 22.2.2008, zaslané

- 170

žalovanému sděluje, že protokoly o předání majetku by mělo mít k dispozici Sdružení sportovních svazů České republiky, které je však nedohledalo. Dohledalo pouze protokol č.j. 100/91, který se týká majetku části ZO č.443 Svazarmu, která se při rozdělení dne 10.9.1991 přešla do STSČ. Ani v tomto protokolu však není uveden nemovitý majetek, tj. garáže. Nelze tedy učinit závěr, že protokoly nebyly vyhotoveny, ale pouze že se nedohledaly.

Podle našeho názoru je nesporné, že 443. ZO Svazarmu vybudovala vlastními silami a z vlastních prostředků 445 garáží na pozemku, který jí byl dán do trvalého užívání. Po zániku Svazarmu v roce 1990 přešlo právní nástupnictví na Sdružení technických sportů a činností a další organizace, mj. i Československý autoklub (dále ČSAK). 443. ZO po rozdělení a oddělení stavebníků tzv. 1 etapy se registrovala v ČSAK dne 16.1.1991 jako Dobrovolné sdružení garážníků. Toto sdružení mělo právní subjektivitu a vlastnilo 448 garáží a v trvalém užívání mělo pozemky, které jsou předmětem žaloby. Na tomto faktu nemůže nic změnit ani skutečnost, že se nepodařilo dohledat protokol o předání vlastnictví základního organizačního článku Svazarmu.

Dobrovolné sdružení garážníků mělo nepochybně právo vystoupit z ČSAK, o čemž rozhodlo shromáždění garážníků dne 29.10.1992. Hlavním důvodem tohoto rozhodnutí bylo neustálé zvyšování členských poplatků ze strany ČSAK, přičemž zájmem členů sdružení bylo pouze žití a údržba společných garáží, nikoliv zájmová činnost autoklubu, na které se členové sdružení nijak nepodíleli. Členská základna se rozhodla, že stávající sdružení se nechá registrovat u ministerstva vnitra. Jejich úmyslem nebylo založit nový subjekt, neboť to pokládali za nadbytečné. Záměrem bylo legalizovat existenci stávajícího sdružení po vystoupení z ČSAK.

Po registraci Dobrovolného sdružení garážníků (dále DSG) u ministerstva vnitra bylo Autoklubu České republiky (dále AČK), nástupce ČSAK, oznámeno přípisem z 10.2.1994 ukončení členství. Bez ohledu na znění tohoto přípisu z něj vyplývá, že DSG na základě rozhodnutí členské základny ukončuje své členství v AČK, což jí stanovy umožňovaly. Tímto okamžikem tedy členství skončilo a nepochybně mělo být provedeno majetkové vypořádání, přičemž vystupující DSG zůstávalo vlastníkem 448 garáží. Výmaz DSG z evidence AČK ke dni 31.1.1996 z důvodu nehrzení členských příspěvků je již irrelevantní, neboť členství již zaniklo dříve.

DSG po svém vystoupení z AČK učinilo kroky, které měly vézt k úpravě právních poměrů sdružení v souladu s právní úpravou. Tím bylo především rozhodnutí členské základny ze dne 7.12.1974, které nutno chápat jako sloučení obou subjektů, když členská základna obou byla naprosto shodná. K námitce soudu I. stupně, že ke sloučení je třeba rozhodnutí obou těchto subjektů je třeba dodat, že pokud jednotliví členové byli zároveň členy obou subjektů a rozhodovali o sloučení, pak nepochybně rozhodlo za oba subjekty shodně. Je nemyslitelné, aby kterýkoliv člen rozhodl za jeden subjekt kladně a zároveň za druhý záporně.

Domníváme se, že k zrušení a zániku původního DSG došlo sloučením s žalobcem. Pokud by se tak nestalo, znamenalo by to, že vlastníkem nemovitého majetku je stále původní DSG, které stále vyvíjí činnost spojenou se správou tohoto majetku a nebylo důvodu k odmítnutí převodu pozemků, které jsou předmětem žaloby do jeho vlastnictví. V tomto směru však postrádáme jednoznačné konstatování soudu I. stupně, čímž pokládáme jeho rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

- 457

Z těchto důvodů proto pokládáme rozhodnutí soudu I. stupně za nesprávné. Navrhujeme proto, **aby napadený rozsudek byl změněn tak, že se žalobě vyhovuje** a byla nám přiznána náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů.

V Brně dne 17.11.2014

Dobrovolné sdružení garážníků
v plné moci JUDr. Boleslav Pospíšil

JUDr. BOLESLAV POSPÍŠIL
advokát
MAJINOVSKÉHO NÁM. 4
602 00 BRNO